

TATO, TATO, ZOBACZ, CO POTRAFIĘ! PRZYTUL MNIE!

KARINA MUCHA

IWONA PIETRUCHA

ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Tato, tato, zobacz, co potrafię! Przytul mnie!

Cele:

rozwijanie poczucia przynależności do rodziny, utrwalenie słów: „proszę”, „przepraszam”, „dziękuję”, „pomogę” – odgrywanie scenek, tworzenie i opowiadanie historyjek sytuacyjnych związanych z okazywaniem dobroci najbliższym osobom, opowiadanie o swoich ojcach, budowanie wizerunku ojca w oczach dziecka.

Metody/techniki/formy pracy:

gry oraz zabawy integracyjne, społeczne i edukacyjne, doświadczanie świata poprzez eksperymentowanie i samodzielną aktywność dziecka, zabawy badawcze, pogadanka, rozmowa kierowana, symulacje, inscenizacja, metoda zadawania pytań, słuchanie opowiadania i czytania nauczyciela, aktywizowanie poprzez literaturę, sztuki plastyczne.

Środki dydaktyczne: naturalne (otoczenie przyrodnicze, kulturowe, społeczne), wzrokowo-słuchowe (rysunki, fotografie, ilustracje w książkach, nagrania dźwięków, piosenek, materiały multimedialne), manipulacyjne (kartki, kredki, klocki, zabawki, konstrukcje z różnych materiałów, kącki zainteresowań wraz z wyposażeniem).

Opis przebiegu zajęć:

1. Czytanie opowiadań o ojcu, które są dostępne w bibliotece przedszkola. Rozmowa o swoich rodzinach ze szczególnym uwzględnieniem taty: „Co najbardziej lubię robić z tatą?”, „Co mój tata robi najlepiej?”, „Co chciałbym usłyszeć od mojego taty?”, „Z czego mój tata bardzo by się ucieszył?”.
2. Przygotowujemy niespodziankę dla taty – dzieci mogą przygotować serduszko wycięte z papieru, na którym jest napisane (dziecko próbuje pisać samodzielnie lub przy pomocy nauczyciela): „Kocham Cię, Tato!”. Można też w serduszkach umieścić napis: „Tata ..(imię taty)...”. Można też – korzystając z dostępnych niepotrzebnych małych kartonowych pudełek – przygotować niespodziankę: obklejamy pudełko papierem w kolorze, który lubi tata, wkładamy do środka albo serduszko, albo inną niespodziankę, którą wymyśli dziecko (na przykład karteczkę ze swoim imieniem albo ulepionego z plasteliny tatę).
3. Zabawa naśladowcza „Tata rządzi”: jedno dziecko wyznaczamy jako tatę, dziecko w różnym stylu przechodzi całą salę, na przykład robi duże kroki i szybko idzie, przechodzi tiptopami, podskakuje na jednej nodze. Pozostałe dzieci obserwują i na sygnał taty wykonują te same ruchy, przechodząc na drugą stronę sali.

Komentarz metodyczny

Warto zwrócić uwagę na dzieci, które ojców nie mają – wtedy przekierowujemy ich uwagę na inne osoby, które są im bliskie. Żadne dziecko nie może przy tematach rodzinnych czuć się odrzucone, zniechęcone lub smutne. Musimy mocno o to zadbać. Z drugiej strony mówienie o rodzinie, uczuciach i przeżywaniu swojej przynależności do rodziny to niezwykle ważny dla rozwoju dziecka temat i nie można go pomijać.